

CALEA MĂNTUIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Folosul citirii Vechiului Testament

Ascultând cântările și citirile în Biserică, două serii de evenimente se perindă prin fața noastră: Vechiul Testament și cel Nou, tipul și împlinirea, umbra și adevărul, căderea și ridicarea, pierderea și câștigul. În scrierile și imnele patristice din slujbele bisericești, Vechiul și Noul Testament sunt mereu puse alături: Adam și Hristos, Eva și Maica Domnului. Acolo, raiul pământesc; aici, raiul ceresc. Prin femeie a intrat păcatul în lume; prin Fecioară, mântuirea. Măncarea fructului oprit, spre moarte; împărtășirea cu Sfintele Taine, spre viață. Acolo, pomul oprit; aici, Crucea mântuitoare. Acolo, se spune: „Negreșit veți muri”; aici: „astăzi vei fi cu Mine în rai”. Acolo, șarpele înșelătorul; aici, Gavriil, aducătorul bunelor vestiri. Acolo, femeii i se spune: „Voi înmulți mereu necazurile tale, (...) în dureri vei naște copii”; aici, femeilor de la mormânt li se spune „Bucurați-vă”.

Paralela parcurge întreg firul celor două Testamente: izbăvirea de la potop în arcă - mântuirea în Biserică; cei trei străini cu Avraam - adevărul Evangheliei Preasfinte Treimi; oferirea lui Isaac drept jertfă - moartea Mântuitorului pe Cruce; scara pe care Iacov a văzut-o în vis - Maica Domnului, scara pogorării Fiului lui Dumnezeu pe pământ; vânzarea lui Iosif de către frații săi - vânzarea lui Hristos de către Iuda; robia în Egipt - robia duhovnicească a neamului omenesc față de diavol; ieșirea din Egipt - mântuirea în Hristos; trecerea Mării Roșii - Sfântul Botez; rugul aprins - fecioria veșnică a Maicii Domnului; sabbatul - ziua învierii; ritualul tăierii împrejur - Taina Botezului; mana cerească - Cina Domnului din Noul Testament; Legea lui Moise - legea Evangheliei; Sinaiul - Predica de pe Munte; Cortul - Biserica Noului Testament; Arca împăcării - Maica Domnului; șarpele de pe toiag - Răstignirea lui Hristos pe Cruce; toiagul lui Aaron care a odrăslit - renașterea în Hristos. Și lista continuă.

Concepția Noului Testament exprimată în imnele noastre face ca înțelesul evenimentelor din Vechiul Testament să fie chiar mai profund. Cu ce putere a despărțit Moise apele mării? Cu semnul Crucii. „Însemnând apele mării cu arma nebiruită a Crucii, Moise a despărțit

apele Mării Roșii.” Cine i-a condus pe iudei prin Marea Roșie? Hristos. El „a aruncat calul și călărețul în Marea Roșie (...) și El a izbăvit pe Israel”. Întoarcerea mării la starea ei inițială după trecerea israeliților a fost un prototip al purității nesticăcioase a Maicii Domnului. „În Marea Roșie chipul Miresei celei neispitite de nuntă s-a scris oarecând” (Dogmatica, glasul al 5-lea).

În prima și a cincea săptămână a Sfântului și Marelui Post ne adunăm în biserică pentru canonul de pocăință al Sfântului Andrei Criteanul. De la începutul până la sfârșitul Vechiului Testament, pildele de credincioșie și de încălcare a Legii trec prin fața noastră într-un șir lung și, apoi, fac loc celor din Noul Testament; dar numai dacă cunoaștem istoria sfântă a Vechiului Testament putem câștiga pe deplin duhovnicește din cuprinsul canonului. Iată de ce cunoașterea Bibliei este necesară nu numai pentru adulți; oferindu-le copiilor noștri lecții din Vechiul Testament, îi pregătim, de asemenea, să ia parte la sfintele slujbe și să le poată înțelege. Dar există motive și mai importante. În propovăduirea Mântuitorului și în scrierile Apostolilor, găsim numeroase referiri la oameni, evenimente și texte din Vechiul Testament: la Moise, Ilie, Iona, la mărturia Prorocului Isaia ș.a.m.d.

Continuare în pagina 2

Pr. Adrian MURG

PREDICA

Rugăciunea pentru unitate întru dreaptă credință și pentru țară

Duminica a VII-a după Paști

„În vremea aceea Iisus, ridicându-și ochii către cer, a zis: Părinte, a venit ceasul! Preaslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preaslăvească, precum I-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca să dea viață veșnică tuturor acelor pe care Tu i-ai dat Lui. Și aceasta este viața veșnică: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos, pe Care L-ai trimis. Eu Te-am preaslăvit pe Tine pe pământ; lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit. Și acum, preaslăvește-Mă Tu, Părinte, la Tine Înșuși, cu slava pe care am avut-o la Tine mai înainte de a fi lumea. Arătat-am numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat Mie din lume. Ai Tăi erau și Mie Mi i-ai dat și cuvântul Tău l-au păzit. Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat sunt de la Tine, căci cuvintele pe care Mi le-ai dat, Eu le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut acum că Tu M-ai trimis. Eu pentru aceștia Mă rog; nu pentru lume Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, că ei sunt ai Tăi. Și toate ale Mele sunt ale Tale și ale Tale sunt ale Mele și M-am preaslăvit întru ei. Și Eu nu mai sunt în lume, iar ei în lume sunt și Eu vin la Tine. Părinte Sfinte, păzește-i în numele Tău pe cei pe care Mi i-ai dat, ca să fie una, precum suntem Noi. Când eram cu ei în lume, Eu îi păzeam în numele Tău pe cei pe care Mi i-ai dat; și i-am păzit și n-a pierit nici unul dintre ei, decât numai fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura. Iar acum vin la Tine și pe acestea le grăiesc în lume, pentru ca bucuria Mea să o aibă deplină în ei.” (Ioan 17, 1-13)

Dreptmăritori creștini și creștine, Hristos s-a înălțat!

În duhul praznicului Suirii la Cer a Celui ce S-a pogorât din Cer, întru așteptarea venirii Duhului Sfânt, al Rusalilor, dumnezeieștii Părinți au rânduit a se citi în această duminică textul evanghelic de la Ioan, care evocă parte din rugăciunea arhierescă, rostită de către Mântuitorul Iisus Hristos înainte de sfânta Sa pătimire.

Cuvintele acestei rugăciuni sunt pline de miez teologic și duhovnicesc, fiind pentru noi hrană bună întru înălțarea înțelegerii, cunoașterii și credinței noastre, pentru ca gândul, lucrarea și rugăciunea noastră să ne ducă la unitatea credinței spre împărtășirea Sfântului Duh. Așadar, această rugăciune ne arată ce este și cum se realizează sau se întrupează unitatea dintre noi.

Pe de o parte, anul acesta aniversăm trecerea unui veac de la marele eveniment din 1918, care a însemnat legarea întru unitate a provinciilor românești despărțite, dar această coeziune nu s-a restrâns doar la nivelul material-geografic, ci a fost atât rezultatul, cât și imboldul pentru o legare mai adâncă, a inimilor și a voințelor. Altfel, acest act nu ar fi însemnat mare lucru, ar fi rămas la un nivel pur mundan. Tocmai realizarea unificării de la nivelul acesta profund a dus la crear-

ea unei voințe comune. Ea este cea care dă forță și consolidează, în timp, peste veacuri, idealul unității.

Din această perspectivă, provocarea pe care ne-o lansează Mântuitorul prin cuvintele acestei rugăciuni, nu face altceva decât să ne îndemne și pe noi la a ne ruga unii pentru alții. Tocmai de aceea a și lăsat Sfânta și dumnezeiasca Liturghie, pentru ca în această ambianță creștină să exerseze unitatea lor după unitatea Sfinte Treimi.

Tot de aici decurge și înțelegerea că unitatea noastră națională nu s-a înfăptuit doar ca o voință a unor oameni cu viziune politică și cu putere de influență, ci a fost, mai ales, intervenția lui Dumnezeu, care, de-a lungul secolelor, a ascultat rugăciunea atâtor generații și a oferit acest dar al unității națiunii acesteia. Pe cale de consecință, toți cei care au urmat și vor urma momentului 1 decembrie au fost, vor trebui să fie cu mulțumire către Sfânta Treime, dar și cu mare responsabilitate căci vom da seama de modul în care ne-am luptat pentru păstrarea acestei unități.

Și nu este vorba aici numai de unitatea teritorială, ci ea are în vedere sau privește oprirea hemoragiei, a exodului, a migrației confracților noștri în alte țări, în căutarea unui trai mai bun.

Continuare în pagina 2

Pr. dr. Filip ALBU

Din sumar

Hotărârile Dogmatice ale celor șapte Sinoade Ecumenice
pagina 2, Pr. Cristinel Ioja

Știri
pagina 4

Hristos Lumina lumii

Urmare din pagina 1

Pentru aceasta, însăși rugăciunea Liturghiei ne îndemnă să-I cerem lui Dumnezeu să întărească în conștiința noastră și a conducătorilor noștri gânduri bune pentru Biserică și pentru neam (Liturghia Sfântului Vasile), să le dăruiască acestor dregători: *înțeleaptă și dreaptă ocărnuire pentru ca noi să putem trăi în toată cucernicia și curăția* (Liturghia Sfântului Ioan).

Pe de altă parte, răstimpul scurs de la Sinodul din Creta din 2016 a făcut să apară voci care să conteste *apriori* această lucrare atât de necesară. Pomenirea Sfinților Părinți de la Sinodul I ecumenic de la Niceea (anul 325 d. Hr.) care se oficiază în această duminică ne stă mărturie despre faptul că unitatea de credință se obține în comuniune. Comuniunea însă are nevoie de comunicare. Ca să existe comunicare oamenii trebuie să se întâlnească și să discute despre ceea ce trebuie împlinit.

Experiența Sinoadelor, mai

ales a celor *ecumenice* (adică a *toată lumea*), recunoscute ca atare în număr de șapte pentru primul mileniu, a făcut să nu rămână doar la o frumoasă teorie tocmai chemarea auzită azi: *ca toți să fie una!* Aceasta a adus Bisericii o bună practică, care a mijlocit unitatea Bisericii pentru acel ev. Despărțirile, schismele și ereziile dureroase din cel de-al doilea au arătat cât este de dăunătoare închiderea în propriile granițe. În plus față de acestea, provocările societății și culturii contemporane ne impun găsirea, din partea Bisericii, a unor răspunsuri.

Prin urmare, acțiunea din Creta, nu numai că era extrem de necesară, dar, prin documentele generate, accesibile oricui, nu a făcut altceva decât să reafirme ceea ce Biserica Răsăritului a propovăduit de-a lungul timpului. Ca atare, chemarea duminicii de astăzi este aceea de a rămâne în unitate de credință, de învățătură, liturgică și canonică cu clerul și ierarhia noastră bisericească, evitând, respingând

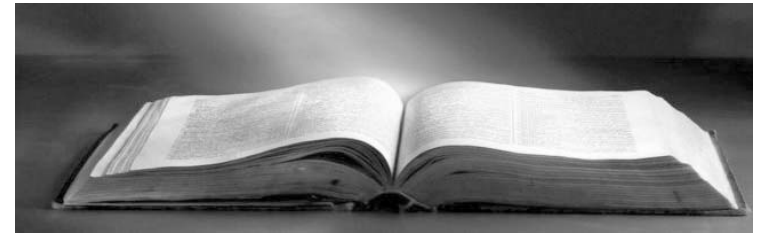
orice tentativă a unora de a crea înțelegeri greșite și rupturi în sânul Bisericii.

Iarăși, rugăciune liturgică, din cererile speciale, ne vine în sprijin, îndemnându-ne a zice așa: *Pentru ca să se stingă dintre noi toate eresurile și dezbinările și să sădească pretutindena dreapta credință și buna cinstire și să întoarcă la cunoștința adevărului pe toți cei depărtați de la credința cea dreaptă și să-și unească cu Sfânta Sa Biserică sobornicească și apostolească, Domnului să ne rugăm. Doamne miluiește.*

Astfel, Duhul Sfânt, pe care-l așteptăm a se pogori de Rusalii, nu poate sălășlui acolo unde nu este unitate!

Să rămânem credincioși Bisericii strămoșești tocmai pentru ca unitatea de credință și de neam să fie mijlocul de preamărire a lui Dumnezeu, Cel lăudat în Unitatea Ființială și în Treimea Persoanelor, și spre a noastră mântuire.

Amin.

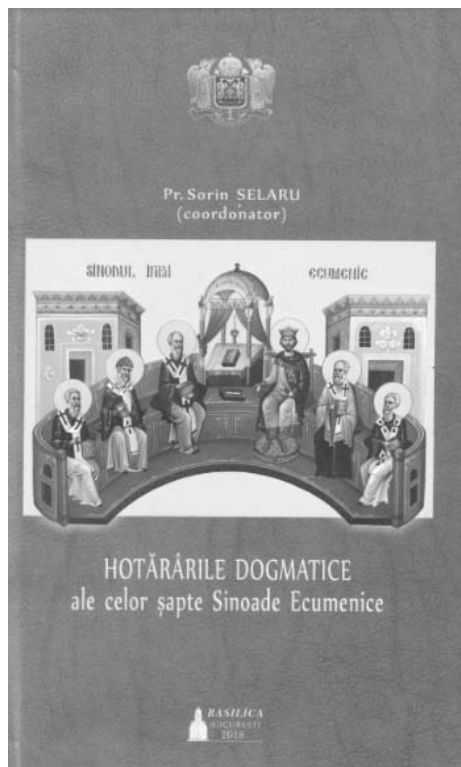

Folosul citirii Vechiului Testament

Urmare din pagina 1

În Vechiul Testament sunt date rațiunile pentru care a fost nevoie de venirea în trup a Fiului lui Dumnezeu în vederea mântuirii neamului omenesc. Nu trebuie să pierdem din vedere nici edificarea morală care se realizează prin Vechiul Testament. „Căci timpul nu-mi va ajunge ca să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftae, de David, de Samuel și de proroci, care prin credință au biruit împărății, au făcut dreptate, au dobândit făgăduințele, au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, au scăpat de ascuțitul sabiei, s-au împunertăcut, din slabi ce erau s-au făcut tari în război, au întors taberele vrăjmașilor pe fugă (...). Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii, și în munți, și în peșteri, și în crăpăturile pământului” (Evrei 11, 32-34.38).

Și noi putem avea parte de această zidire duhovnicească prin Vechiul Testament. Trebuie doar să urmăm îndemnul Domnului - „Cercetați Scripturile” (Ioan 5, 39) - și să ne apropiem de textul sfânt cu lumina rugăciunii și a harului dumnezeiesc pentru a-L găsi prin umbre și simboluri pe Hristos, „Lumina cea mai presus de toate luminile”.

Hotărârile Dogmatice ale celor șapte Sinoade Ecumenice*

teologii autentice, delimitate de diversele nuanțe și ingerințe subtile ale ideologiilor modernității și postmodernității. Pe de altă parte, doar plecând de la surse, dincolo de construcțiile de Manual, fortificate, în cele mai multe cazuri, în disputele confesionale ale secolelor trecute, după o metodă și cu o terminologie de împrumut, vom putea stabili dinamic dialogul cu ceilalți creștini și cu cei care nu sunt creștini în contextul Europei și a lumii actuale.

În această dinamică teologică, se înscrie lucrarea *Hotărârile Dogmatice ale celor șapte Sinoade Ecumenice*, semnată de părintele Sorin Șelaru, conferențiar la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul” din București, în calitate de coordonator, secundat competent de mai tinerii Viorel Coman și George Gherga, foști studenți ai Facultății de Teologie Ortodoxă din București care, acum, își perfecționează studiile la Universitatea Catolică din Leuven, Belgia, corectura finală a textelor traduse fiind realizată de Protos. Dr. Policarp Pîrvuloiu.

Format în acribia teologică, dogmatică a Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, bun cunoscător al realităților ecumenice și bisericești actuale, promotor al Ortodoxiei românești în contextul noilor realități europene, cu contribuții semnificative în studiul Dogmaticii, mai ales în ceea ce privește eclesiologia, părintele Sorin Șelaru oferă, prin această lucrare, perspectiva reînnoirii la surse și, o fidelă radiografie teologică-dogmatică, istoric-eclesială a celor șapte Sinoade Ecumenice.

O asemenea lucrare – care cuprinde textele cu cea mai mare autoritate în Biserica Ortodoxă, după Sfințele Scripturi – este unică în istoria Dogmaticii și teologiei românești, fiind rodul unei bune conlucrări între cei care au alcătuit-o, deși au existat în România, în decursul ultimului secol, unele încercări în acest sens. Proiectul lucrării are în vedere trei obiective: a) reunirea tuturor hotărârilor dogmatice ale Sinoadelor Ecumenice în integralitatea lor; b) prezentarea unei traduceri fidelă sensului literal și dogmatic al termenilor; c) oferirea unui acces direct la textul sursă, text aparținând celei mai bune ediții critice a momentului. Astfel, concepția volumului este inedită atât prin conținut, cât și prin formă, marcând un eveniment editorial-teologic de excepție.

Hotărârile Dogmatice ale celor șapte Sinoade Ecumenice ale Bisericii Ortodoxe traduse în limba română sunt însoțite de textul sursă grec și latin în oglindă, de textele patristice receptate și aprobate de unele dintre

aceste Sinoade – *Scrisoarea a doua a Sfântului Chiril către Nestorie* (430), *Scrisoarea a treia a Sfântului Chiril către Nestorie cu Anatematisme* (430), *Scrisoarea de împăcare trimisă de Sfântul Chiril al Alexandriei către Ioan al Antiohiei* (433), *Tomul lui Leon al Romei către Flavian al Constantinopolului* (449), *Scrisoarea sinodală a episcopilor reuniți la Constantinopol* (382) – de introduceri concise, de o bibliografie extinsă și bine articulată în construcția și înțelegerea problematicii abordate, de note de subsol care explicitează textele și termenii teologici, precum și contextele și implicațiile dogmatice, lingvistice, istorice și teologice ale celor șapte Sinoade Ecumenice. Traducerea textelor din această lucrare urmează cu fidelitate originalul grec și latin (acolo unde nu există textul grec) al textelor așa cum este acesta editat în *Conciliarum Oecumenicorum Decreta* (G. Alberigo et alii, 1973), cu câteva excepții: a) secțiunea introductivă din *Scrisoarea a treia a Sfântului Chiril către Nestorie* nu este inclusă în ediția din 1973 și a fost preluată din E. Schwartz (ed), *Acta Conciliarum Oecumenicorum*, VI, 1, 33-34 (textul în limba greacă) și *Patrologia Graeca* (PG) 77, 106-110 (textul în limba latină); b) textul grec și latin al părții introductive din *Scrisoarea de împăcare* a fost preluat din PG 77, 173-178; c) paragraful de început al definiției dogmatice a Sinodului al IV-lea Ecumenic este adăugat din ediția critică Giuseppe Alberigo (ed.) *Conciliarum Oecumenicorum Generaliumque Decreta* din 2006.

Lucrarea *Hotărârile Dogmatice ale celor șapte Sinoade Ecumenice* nu doar oferă un instrumentar teologic-dogmatic de excepție, întregind și adâncind metodologic gândirea dogmatică românească, ci oferă date prețioase privind exercițiul sinodalității și sobornicității Bisericii. Ea apare în contextul în care, după Sfântul și Marele Sinod din Creta (2016), este nevoie să reflectăm teologic și practic la „funcționalitatea” Ortodoxiei la nivel global într-o lume secularizată și globalizată. Introducerile succinte la textele Sinoadelor și traducerea acestora evidențiază câteva aspecte definitorii ale modului de gândire și lucrare sinodal al Părinților Bisericii: a) scopul principal al Sinoadelor a fost afirmarea unității de credință ortodoxe, marcând, în fața ereziilor, hotarele adevărului de credință; b) Părinții Bisericii reuniți în Sinoadele Ecumenice aveau conștiința că îi continuă pe Apostoli și exprimă Tradiția vie a Bisericii, această conștiință dogmatică având un caracter sincron și diacronic; c)

Sinoadele Ecumenice nu inovează dogmatic, metodologia Părinților fiind exercitată în conformitate și fidelitate creatoare cu Sfințele Scripturi și Tradiția Bisericii de până la ei, fiind totodată expresia sinodalității și sobornicității Bisericii. În acest context, un rol important îl au florilegiile patristice; d) Dogmatizarea sinodală era strâns legată de mărturisire, de calitatea de *păstori* în mijlocul comunităților, calitate pe care Părinții, din interiorul Tradiției, o exprimau într-o viziune unitară asupra vieții, experienței și teologiei Bisericii; e) Credința mărturisită și formulată la Sinoadele Ecumenice, deși oferă răspuns contextual provocărilor iscate în Biserică prin virulenta propagare a ereziilor, depășesc contextul istoric dat, devenind, prin exercitarea sinodalității, credința sobornicească a Bisericii; f) Credința mărturisită și formulată sinodal nu reprezintă un simplu exercițiu teoretic, desprins de viața, experiența și Tradiția Bisericii, ci are caracter eclesial-experimental-soteriologic; g) Hotărârile Dogmatice ale Sinoadelor Ecumenice exprimă și structurează conștiința dogmatică a Bisericii, fiind normative pentru Biserică, pentru reflecția teologică și dimensiunea mărturisitoare și mântuitoare a vieții creștine.

Prezentată într-un stil sobru, academic și foarte clar, fără forțări conceptuale și terminologice, cu o explicitare a termenilor asumați în traducere și cu o onestă conștiință a limitelor oricărei traduceri în cazul unor termeni, cu suficiente nuanțări teologice care întregesc tabloul problematicii abordate și cu o elasticitate creatoare în prezentarea textelor, lucrarea coordonată de părintele Sorin Șelaru se înscrie, fără tăgadă, în semnificativele realizări ale dogmatistilor ortodocși români în epoca *post-Stăniloae*. Ea acoperă un gol de conținut și metodă în Dogmatica românească, oferind un instrumentar teologic-dogmatic indispensabil cercetării și, totodată, reamintindu-ne fiecăruia dintre noi de importanța fundamentală a surselor, într-o depășire creatoare a vechilor manuale și metode din arealul Dogmaticii Ortodoxe a ultimelor secole. O asemenea lucrare era așteptată în teologia ortodoxă română și credem, având în vedere competența autorilor, că editarea ei reprezintă un fructuos și promițător început în recuperarea surselor, în aprofundarea eclesială a dogmelor printr-o teologie vie și creatoare, în continuitate mărturisitoare cu Tradiția Bisericii, cu metoda și duhul Părinților.

* Pr. Dr. Sorin Șelaru (coordonator), *Hotărârile Dogmatice ale celor șapte Sinoade Ecumenice*, Editura Basilica, 2018, 573 p.

Simpozionul național al Școlii doctorale de teologie din Arad

În zilele de 14-16 mai 2018, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Iarion V. Felea” din Arad, a fost organizatoarea Simpozionului național al Școlii doctorale de teologie, cu tema „Unitatea de credință în Biserica Ortodoxă. Aspecte dogmatice, religios-morale și canonice”. Această manifestare academică se desfășoară sub egida Arhiepiscopiei Aradului și a Universității „Aurel Vlaicu” din Arad, printr-un proiect sprijinit de Ministerul Educației Naționale.

Lucrările simpozionului s-au deschis în data de 15 mai, la ora 9.30, în Aula Facultății de Teologie. La deschiderea festivă au luat parte Înaltpreasfințitul Părinte Dr. Timotei Sevcicu, Arhiepiscopul Aradului, Preasfințitul Părinte Dr. Emilian Crișanul, Episcop vicar al Arhi-

episcopiei Aradului, domnul Dan Codre, consilier al Președintelui Consiliului Județean, Preacucernicul Părinte Prof. Dr. Cristinel Ioja, Decanul Facultății de Teologie, Preacucernicul Părinte Prof. Dr. Constantin Rus, Directorul Școlii doctorale, profesori și doctoranzi din cadrul Școlii doctorale arădene și de la celelalte școli doctorale de teologie din țară.

În deschiderea manifestării, Pr. Prof. Dr. Cristinel Ioja, Decanul Facultății de Teologie, a adresat cuvânt de salut invitaților de la prezidiu și din sală, precum și tuturor participanților, subliniind în cuvântul său rolul major pe care l-a avut Aradul în sec. XIX, ca centru al luptei pentru emanciparea națională. A urmat mesajul Președintelui Consiliu-

lui Județean Arad, Domnul Dr. Iustin Cionca, apoi cuvântul Preasfințitului Episcop vicar Emilian Crișanul care a făcut o scurtă incursiune în istoria Bisericii Ortodoxe Române, evidențiind nume de ierarhi cărturari și luptări pentru ființa și unitatea neamului românesc. Cuvânt de salut a adresat și Pr. Prof. Dr. Constantin Rus, Directorul Școlii doctorale de teologie din Arad. Din partea doctoranzilor a vorbit Pr. drd. Vlad-Sergiu Sandu, profesor la Seminarul Teologic din Arad. În încheierea festivității Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Timotei a adresat cuvânt celor prezenți subliniind unitatea păstrată în Biserica Ortodoxă Română prin școlile de teologie, ierarhi, preoți, prin schimburile de profesori de la școlile de teologie, mai ales în Tran-

silvania și prin cooptarea de către Academia Română a unor membri de dincolo de Carpați.

După deschiderea festivă s-au desfășurat secțiunile simpozionului, care vor dura până miercuri, 16 mai, la orele prânzului, incluzând dezbateri, pauze de cafea și concluziile simpozionului.

Manifestarea s-a bucurat de participarea studenților doctoranzi de la școlile doctorale de teologie din București, Cluj-Napoca, Iași, Sibiu, Craiova, Alba-Iulia, Oradea, și bineînțeles, ai facultății gazdă, înscriindu-se în manifestările Anului Omagial al unității de credință și de neam și al Anului comemorativ al Făuritorilor Marii Uniri din 1918.

Protos. lect. dr. Nicolae M. TANG

Simpozion național studențesc și masteral, la Facultatea de Teologie din Arad

În zilele de 14, 15 și 16 mai 2018, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Iarion V. Felea” din Arad, a organizat un simpozion național studențesc și masteral, cu tema „Contribuția Bisericii Ortodoxe Române la făurirea unității de neam și de credință”. Această manifestare academică și culturală se desfășoară sub egida Arhiepiscopiei Aradului și a Universității „Aurel Vlaicu” din Arad, printr-un proiect sprijinit de Ministerul Educației Naționale.

Lucrările simpozionului s-au deschis în data de 15 mai, la ora 9.30, în Aula Facultății de Teologie. La deschiderea festivă au luat parte Înaltpreasfințitul

Părinte Dr. Timotei Sevcicu, Arhiepiscopul Aradului, Preasfințitul Părinte Dr. Emilian Crișanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Aradului, domnul Dan Codre, consilier al Președintelui Consiliului Județean, Preacucernicul Părinte Prof. Dr. Cristinel Ioja, Decanul Facultății de Teologie, profesorii, studenții și masteranzii teologi arădeni, precum și studenții și masteranzii de la celelalte facultăți de teologie din țară.

În deschiderea manifestării, Pr. Prof. Dr. Cristinel Ioja, Decanul Facultății de Teologie, a adresat cuvânt de salut invitaților de la prezidiu și din sală, precum și tuturor

participanților, subliniind în cuvântul său rolul major pe care l-a avut Aradul în sec. XIX, ca centru al luptei pentru emanciparea națională. A urmat mesajul Președintelui Consiliului Județean Arad, Domnul Dr. Iustin Cionca, apoi cuvântul Preasfințitului Episcop vicar Emilian Crișanul care a făcut o scurtă incursiune în istoria Bisericii Ortodoxe Române, evidențiind nume de ierarhi cărturari și luptători pentru ființa și unitatea neamului românesc. Din partea studenților a vorbit domnul student Cătălin-Iulian Drăgan, anul II de studii, specializarea Teologie Pastorală. În încheierea festivității Înaltprea-

sfințitul Arhiepiscop Timotei a adresat cuvânt celor prezenți subliniind unitatea păstrată în Biserica Ortodoxă Română prin școlile de teologie, ierarhi, preoți, prin schimburile de profesori de la școlile de teologie, mai ales în Transilvania și prin cooptarea de către Academia Română a unor membri de dincolo de Carpați.

După deschiderea festivă s-au desfășurat secțiunile simpozionului, care vor dura până miercuri, 16 mai, la orele prânzului, incluzând dezbateri, pauze de cafea și concluziile simpozionului.

Manifestarea s-a bucurat de participarea studenților și masteranzilor facultăților de te-

ologie din București, Cluj-Napoca, Iași, Craiova, Alba-Iulia, Oradea, Timișoara, Caransebeș și bineînțeles, ai facultății gazdă, înscriindu-se în manifestările Anului Omagial al unității de credință și de neam și al Anului comemorativ al Făuritorilor Marii Uniri din 1918.

Totodată, simpozionul se doarește a fi un omagiu adus de tinerimea teologică arădeană, numeroaselor personalități eclesiastice și laice din Arad, care au avut un rol covârșitor în lupta de emancipare națională și pentru înfăptuirea Marii Uniri.

Protos. lect. dr. Nicolae M. TANG

ȘTIRI

Târnosire de biserică în satul Bruznic, Protopopiatul Lipova

Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a târnosit duminică, 13 mai 2018, biserica „Sfântul Apostol Andrei” din Satul Bruznic, Parohia Zăbalt, Protopopiatul Lipova. Chiriarhul arădean a fost întâmpinat cu multă bucurie și emoție în curtea noului lăcaș de cult de către un sobor de preoți, de oficialitățile locale în frunte cu domnul primar Florin Țole și de mulțimea de credincioși.

Ierarhul a târnosit lăcașul de cult cu Sfântul și Marele Mir, l-a stropit cu apă sfințită, a așezat sfinte moaște în piciorul Sfintei Mese și a săvârșit întreaga rânduială de sfințire a picturii și a Sfântului Altar.

Slujba de sfințire a fost urmată de Sfânta Liturghie săvârșită de către Înaltpreasfințitul Părinte Timotei în lăcașul de cult, înconjurat de soborul de preoți și cu participarea mulțimii de credincioși. Din soborul de slujitori au făcut parte, Părintele Nelu Mercea, Protopopul Lipovei, Pr. paroh Cristian Ungureanu, Pr. pensionar Gheorghe Dehelean, Pr. Dumitru Popa de la Parohia Neudorf, Pr. Aurel Blidariu de la Parohia Țela, Pr. Daniel Ungur de la Parohia Păuliș, Pr. Cosmin Balint de la Parohia Lipova Băi, Pr. Arxinte Mureșan de la Parohia Sederhart, Pr. Valentin Săvușcă de la Parohia Dorgoș și Arhid. Tiberiu Ardelean, inspector bisericesc.

În cuvântul de învățătură, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei a vorbit despre „Lumina lui Hristos Domnul” (în baza pericopelor scripturistice ale duminicii: Fp. Ap. 16; Ioan 9) care luminează tuturor dând strălucire puterilor sufletești, minții, simțirii și voinței, spre o deplină afirmare a vieții, așa cum arată încă de la început Evanghelia Sfântului Ioan (cap. 1). Biserica, atât prin cuvinte, cât și prin lucrare, în sfintele slujbe subliniază acest adevăr, din citirile biblice ale zilei deprinzându-se acest aspect cu ceea ce un mare filosof și literat îndeamnă a face spre dobândirea de cât mai multă lumină (Goethe), adică înzestrările omului spre desăvârșire. Domnul Însuși a venit în lume ca aceasta să aibă viață, și mai multă să aibă (cf. Ioan 10). Mai ales în perioada pascală, ridicarea unei biserici, prin tot ceea ce înseamnă ea, este o mărturie a luminii sfinte primite și întreținute în sufletele oamenilor de credință, a subliniat Înaltpreasfinția Sa.

Spre finalul sfintei slujbe, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei a oferit preotului paroh Cristian Ungureanu distincția de iconom în semn de aleasă prețuire și apreciere pentru hărnicia și purtarea de grijă de care a dat dovadă în treburile gospodărești ale parohiei, în mod special, în construirea acestei frumoase biserici.

Părintele paroh a mulțumit tuturor celor care au contribuit la înălțarea și înfrumusețarea sfintei biserici. A mulțumit Bunului Dumnezeu și Înaltpreasfințitului Părinte Timotei pentru aleasa purtare de grijă, dar și pentru prezența în mijlocul bunilor credincioși din Bruznic, preoților și credincioșilor prezenți.

Liturghie Arhierescă la Schitul „Bunavestire”, Almaș

În Duminica a VI-a după Paști (Vindecarea orbului din naștere), 13 mai 2018, Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Aradului, a efectuat un popas de suflet la Schitul „Bunavestire” din Comuna Almaș, Protopopiatul Sebiș. Ierarhul a fost primit cu multă bucurie de obștea de călugări în frunte cu Părintele Protos. Dr. Agapie Corbu, starețul așezământului monahal.

Cu acest prilej, Preasfinția Sa a slujit la Slujba de Priveghere și Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur, după rânduiala atonită din această mănăstire.

Preasfințitul Părinte Emilian a adresat obștii monahale un cuvânt duhovnicesc de învățătură cu referire la Evanghelia zilei despre vindecarea orbului din naștere și despre viața monahală, în general.

Tineri teologi arădeni participanți la Festivalul „Timotei Popovici” organizat în Comuna Marga, Județul Caraș-Severin

Sâmbătă, 12 mai, în sala de spectacole a Casei de Cultură „Dumbrăvița” din Marga s-a desfășurat festivalul închinat celui mai prolific compozitor de muzică corală pentru copii, Timotei Popovici.

Primul festival coral pentru copii și tineret din România, care a debutat în comuna Marga – județul Caraș-Severin, în anul 1982, a ajuns anul acesta la cea de-a 36-a ediție. Sâmbătă, 12 mai, în sala de spectacole a Casei de Cultură „Dumbrăvița” din localitatea de pe Valea Bistrei s-a desfășurat festivalul închinat celui mai prolific compozitor de muzică corală pentru copii, Timotei Popovici. Copii și tineri care au purtat și haine populare specifice zonelor de proveniență, au încântat auditoriul cu cântări corale din perioada pascală, precum și printr-un repertoriu de cântece patriotice.

La eveniment a fost prezent și Preasfințitul Părinte Lucian, Episcopul Caransebeșului care a subliniat că această ediție a festivalului în anul centenar al Marii Uniri a fost o reușită din toate punctele de vedere.

Toate formațiile corale au primit din partea

Preasfințitului Părinte Lucian și a membrilor juriului diplome de participare, plachete și daruri. „Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru această ediție frumoasă și Îl rugăm să binecuvinteze pe mai departe toate aceste manifestări spirituale, culturale și artistice organizate de Episcopia Caransebeșului. Îi binecuvântăm pe toți cei care au dat curs invitației noastre și au înfrumusețat acest festival, iar un gând de recunoștință se îndreaptă astăzi spre maestrul Dumitru Jompan, cel care a gândit și a născut Festivalul Timotei Popovici. Dumnezeu să-i binecuvinteze pe toți cei ce promovează cântul și portul românesc autentic și pe toți copiii și tinerii care sunt alături de Biserică în unitate de credință și de neam”, a spus Părintele Episcop Lucian la final.

12 coruri au încântat auditoriul și au promovat tradițiile noastre sfinte, tradițiile populare, creând o atmosferă de sărbătoare. Acestea au fost: Corul de copii „Pui de Cer” al Centrului de tineret din Moniom, dirijor: prof. Georgiana Ciucur, Corul „Steluțe” al Școlii Gimnaziale nr.2 din Reșița, dirijor: prof. Mariana Brebenariu, Corul „Piticot” al Școlii Gimnaziale Nr. 1 din Oțelu Roșu, dirijor: prof. Cristina Zaharia, Corul de copii „Menestrelul” al Asociației „Reșița Română” din Reșița, reunit cu Formația Corală „Voinicelul” de la Școala Gimnazială nr.3 din Oțelu Roșu, dirijor: prof. Adriana Ponoran, Corul Liceului Teoretic „Traian Vuia” din Făget, dirijor: prof. Mircea Sturza, Corul Seminarului Teologic din Arad, dirijor: prof. Ștefan Adrian Bugyi, Corul Asociației Tinerilor Ortodocși din Banatul de Munte, Reșița, dirijor: Cătălin Ciorîngă, Corul claselor de teologie de la Liceul Pedagogic „Carmen Sylva” din Timișoara, dirijor: prof. Florin Nicolae Șincari, Corul Liceului Teoretic „Traian Vuia” Făget, dirijor: prof. Mircea Sturza, Corul „Allegretto” al Liceului de Arte „Sabin Păuța” din Reșița, dirijor: prof. Emanuela Moldovan, Corul „Timotei Popovici” al Seminarului Teologic „Episcop Ioan Popasu” din Caransebeș, dirijor: părintele profesor Petru Paica, Corul bărbătesc „Atanasie Lipovan” al Facultății de Teologie „Ilarion V. Felea” din Arad, dirijor: Arhid. asist. univ. drd. Tiberiu Ardelean, precum și Corul Mărgana” din Marga, dirijat de prof. univ. dr. Dumitru Jompan.

Deși a activat cea mai mare parte a vieții la Sibiu, Timotei Popovici este bănățean, cu origini în localitatea Tincova, județul Caraș-Severin. El s-a născut la 20 august 1870, a fost preot, pedagog și compozitor român, alcătuind numeroase compoziții laice și religioase, pentru cor de copii, coruri școlare, coruri pe trei voci și bărbătești.

(Știrile au fost preluate de pe site-urile episcopiaaradului.ro și basilica.ro)

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
 Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CRISTINEL IOJA
 Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Pr. CAIUS CUȚARU,
 SORIN GHEORGHE SĂPLĂCAN
 Administrație: Pr. FILIPALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:

Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
 Tel/Fax: 0257-285.855, calea.mantuirii@yahoo.com
 Tipărit la Poudique srl Arad.
 ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
 Costul unui abonament este de 50 lei anual.